a) prejednanie konečných usnesení jednotlivých odborov, b) zakončenie sjazdu. — B. Predmet jednania: 1. Legislatívne práce súvisejúce s uvedením do života nového župného sriadenia. Referuje šéf administrácie na Slovensku, Dr. J. Kállay. 2. O správnom súdnictve a úradov okresných a župných. Referuje min. r. Dr. J. Sommer. 3. Sirotské vrchnosti a otázka župných fiškálov. Referuje odb. r. Dr. Moural. 4. Výsledky porád subkomitétov o revizii občianského zákona v obore práva rodinného a dedičského. Referuje min. r. Dr. J. Čabrada. 5. O odluke štátnej finančnej správy obecnej a municipálnej na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. Referuje min. r. E. Holík. 6. Jaké zmeny nastaly vo finančných zákonoch slovenských zákonami československými. Referuje min. r. E. Holík. 7. Návrh čs. trestného zákona, časť všeobecná. Referuje m. r. Dr. A. Milota. 8. Reformy sociálního poisťovánia. Referuje min. taj. A. Hons. 9. Jednací súdny riad pre Slovensko a Podkarpatskú Rus. Referuje odb. r. K. Schrotz. 10. O sjednocovacích prácach pozemkového katastru a pozemkovej knihy na Slovensku. Referuje městský rada Dr. Baš. V Bratislave, dňa 10. brezna (marca) 1922. — Dr. Martin Miču,r,a, v. r., minister s plnou mocou pre správu Slovenska. Dr. Dolanský, v. r., minister spravedlnosti. Dr. Ivan Dérer, v. r. minister unifikácie. Právnická Jednota na Slovensku. Dr. Bařinka, v. r., jednatel. Dr. Vladimír Fajnor, v. r., predseda.

Civilní řád soudní na Slovensku (vybrané části z uher. c. ř. s. čl. I. 1911) se zřetelem k civ. ř. s. v zemích českých a pracím sjednocovacím. Podává Dr. Václav Hora, ř. profesor university Karlovy v Praze. Knihovna Právneho Obzoru, sv. I. Nákladem Právnickej Jednoty na Slovensku v Bratislave s podporou ministerstva školstva a národnej osvety, 1922 (str. 130, cena 16 Kč). Spis má 7 částí nadepsaných: Žaloba, prvý rok, přípravy k ústnímu přelíčení, prostředky ku zjištění pravdy ve sporu, nauka o důkazu, význam času při procesních úkonech, opravné prostředky. Má za účel proniknouti vědecky procesní právo na Slovensku platné, kriticky je srovnávati s právem zdejším a z tohoto srovnání dojíti k výtěžkům pro příští unifikaci. Důležité i pro zdejší praktické právníky i studující práv. K podrobnějšímu rozboru spisu se vrátíme. Objednávky přímo u Práv. Jednoty na Slovensku v Bratislavě.

Příslušnost dle § 57 a 58 tr. z. Obviněný spáchal více trestních činů v různých obvodech. Krajský soud v J., který se stal příslušným z důvodu § 56 tr. ř. vyloučil, když trestní stihání pro delikty spáchané v jeho obvodu bylo zastaveno, ostatní trestní

věci a odevzdal je soudu spáchaného skutku jako soudu příslušnému dle §§ 51, 57, 58 tr. ř. Tento bránil se přenesení s poukazem, že krajský soud v J. zůstal i po zastavení příslušným pro ostatní zbylé trestní věci, v čemž by bylo ovšem soudu přisvědčiti, sporno jest však otázka, zda a až do kterého okamžiku může se krajský soud v J. přes to usnésti na vyloučení. Kasační soud vídeňský (rozhodnutí č. 1230 a 2150) sdílel názor, že vyloučení takové jest možno i při hlavním přelíčení. Amschel (2. svazek str. 19), a Losing (str. 125 vydání z r. 1912) naproti tomu hájili názor, že vyloučení jest možno jen do právoplatného vznesení obžaloby. Z toho by plynulo, že v případě, o nějž šlo, vyloučení tím spíše bylo možným, poněvadž věc se nalézala ve stadiu vyšetřování. I nynější prakse sdílí názor, že výjimka §§ 57, 58 tr. ř. není vázána na žádné stadium trestního řízení. (Rozhodnutí nejvyššího co zrušovacího soudu z 5. listopadu 1921, čj. Nd I 619-21).

Dr. Chytil

K výkladu § 168 c. ř. s. Strany odklidily spor mimosoudním smírem, v němž ujednaly toliko placení zažalované pohledávky, spojivše se smírem také ujednání o klidu řízení nedostavením se k ústnímu jednání. Žalovaný nedodržel však lhůty platební, spadající před uplynutím tříměsíční lhůty (§ 168 c. ř. s.), a žalobce podal na něj žalobu pro neplacení ze smíru. Žalovaný vznesl námitku zahájené rozepře. Co je právem? Dr. Hora ve svých »Procesních úkonech« strana 75 správně vystihuje otázku podstaty smlouvy, o níž tu jde, označuje ji jako pravou smlouvu soukromoprávní, která sice podrobena jest normám práva soukromého ohledně otázek soukromoprávních, naproti tomu však normám práva procesního, pokud se týče její přípustnosti a účinku vzhledem k platnému civilnímu soudnímu řádu, což odpovídá také úplně povaze práva procesního jakožto práva veřejného, neboť úprava otázek procesuálních stranami jest možna toliko v rámci předpisu civ. soudního řádu. V témž smyslu vyslovuje se i Klein (Vorlesungen str. 257), který dovozuje, že důsledky smluveného klidu řízení musí si strany samy sobě přičítati. Prakse, pokud lze přehlédnouti, vyslovila se stejným způsobem, tak aspoň rozhodnutí zemského soudu vídeňského ze 7. dubna 1898, čj. R IV 54/98 otištěné v Juristische Blätter str. 327 z r. 1898, a rozhodnutí nejvyššího bývalého soudu rakouského z 28. prosince 1910, čj. R II 1180/10 sbírka Glaser Ungerova č. 5276. Nejvyšší soud československý se otázkou nadhozenou ještě nezabýval.

Dr. Chytil.

Státní ústav těsnopisný a škola pro kancelářské a komorní stenografy. Výnosem ministerstva školství a národní osvěty čí-